

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/268/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813209011
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8813209011.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 proti žalovanému: C. C., bytom XXX XX D. XX, za účasti vedľajšieho účastníka: Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Lehnice 725, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, so sídlom Kutlíkova 17, Bratislava, o zaplatenie 975,65 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 16.04.2015, č.k. 5C/424/2013-61 takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

II. Náhradu trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy zmluvnej pokuty vo výške 0,27 Eur a kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 23,59 Eur, zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu vo výške 1,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne od 28.8.2013 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Lehnice 725, trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 59,49 €, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 2,3 a 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 39, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1 a 4, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 22.12.2006 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému s dojednaním výšky úveru, mesačnej splátky a konečnej výšky úveru. Žalovanému boli následne finančné prostriedky žalobcom poskytnuté tak, ako je to zrejmé z predloženého splátkového kalendára. V konaní mal za preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver v sume 1.925,25 Eur pričom z predloženého výpisu z úverového účtu vyplynulo, že žalovaný uhradil žalobcovi celkovo sumu 1.923,71 Eur. Zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania neobsahuje údaj o úrokoch, obsahuje len údaj o výške mesačnej splátky 48,06 Eur, teda neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zákona o spotrebiteľských

úveroch a to najmä údaje o výške úroku, preto sa uvedený spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi tak vzniklo právo iba na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanému, a to vo výške 1,54 eur, keďže žalovanému bol poskytnutý úver v sume 1.925,25 Eur a tento následne uhradil v splátkach celkovo sumu 1.923,71 Eur, preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie sumy 1,54 Eur, na zaplatenie ktorej zaviazal žalovaného. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy, preto ho prvostupňový súd zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,024% denne, od 28.8.2013 do zaplatenia. K uvedenému poukázal na to, že takýmto aktom, ktorým by boli dojednané podstatné náležitosti zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, nie sú ani Obchodné podmienky, ktoré nie sú podpísané a navyše bez platnej inkorporačnej doložky. Dospel preto k záveru, že vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má vo vzťahu k úrokom z úveru a ostatným poplatkom taký dopad, že úroky z úveru a ostatné poplatky obsiahnuté v Obchodných podmienkach sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), žalovaný mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, a to 0,15%, lebo súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 974,11 € zamietol. Žalovaný si však trovy konania neuplatnil, ani zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývali, preto prvostupňový súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi ako úspešnému účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania do výšky 1/2 uplatnenej náhrady trov konania vo výške 59,49 Eur s poukazom na ust. §150 ods. 2 O.s.p.

Proti rozsudku v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, vrátane výroku o trovách konania podal odvolanie v zákonnej lehote žalobca. Mal za to, že uzavretá úverová zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti tak, aby mohol byť poskytnutý úver považovaný za úver s úrokmi a poplatkami. V čase uzavretia predmetnej zmluvy žalobca nebol povinný uvádzať údaj o výške úrokovej sadzby úroku za poskytnutie úveru, pričom všetky povinné obsahové náležitosti vrátane RPMN v zmysle § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v zmluve uviedol a tohto dôvodu mal za to, že žalobca si voči žalovanému uplatnil úroky a poplatky spojené s poskytnutím úveru dôvodne. Aj napriek tomu, že nebol povinný, výšku úroku žalobca uvádzať v Úverových zmluvných podmienkach v ust. § 1 ods. 5 podľa ktorého sa výška úroku zisti ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru. Vzhľadom na uvedené mal za to, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil, na základe čoho dospel k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bezodplatný, čím prakticky zbavil žalobcu jeho práva na zaplatenie úrokov a poplatkov, na ktoré má z uzavretej úverovej zmluvy nárok.

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušil a vrátil na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok prvostupňového súdu zmenil podľa žalobcovho návrhu. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v jeho napadnutej časti z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) a potom ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na vecne správne právne závery prvostupňového súdu a len na ich doplnenie uvádza nasledovné:

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení ku dňu vzniku zmluvy - 22.12.2006; ďalej len „ZSÚ“) spotrebiteľským úverom treba rozumieť „dočasné poskytnutie peňažných

prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme“.

Podľa § 2 písm. b) ZSÚ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Podľa § 4 ods. 5 ZSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

O tom, že v danej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere, by nemali byť žiadne pochybnosti. Zjavne ide o štandardnú formulárovú typovú zmluvu.

Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu spočívajúcej v tom, že súčasťou úverovej zmluvy nemusel byť údaj o úroku, resp. že ten bol zistiteľný z §1 hlavy 5 Úverových zmluvných podmienok, odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/41/2012 zo dňa 06.03.2012, s odôvodnením ktorého sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. V uvedenom rozsudku Krajský súd v Prešove konštatoval, cit.: „V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi neobsahuje údaj o úrokoch, ale len údaj o výške mesačnej splátky vo výške 33,19 Eur (1000,- Sk) (čl. 3). Ani Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., na ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere poukazuje ako na svoju neoddeliteľnú súčasť, neobsahujú žiadnu úrokovú sadzbu (čl. 4-5). V hlave 6 § 9 Úverových podmienok úveru je uvedené, že klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Mesačná úroková sadzba je stanovená ako súčet základnej úrokovej sadzby a odchýlky uvedenej na prednej strane tejto listiny. Základná úroková sadzba pre účely výpočtu úrokov je uvedená v aktuálnom sadzobníku poplatkov (čl. 51).

Dohodnutá výška mesačnej splátky vo výške 33,19 Eur (1000,- Sk) predstavovala tak nielen splátku istiny, ale i úroku.

Účelom právnej úpravy (§ 4 ods. 5 ZoSÚ) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Žalovaný ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov. A to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§4 ods.5 ZoSÚ).

Odvolací súd sa stotožňuje s konštatovaním prvostupňového súdu, že úverová zmluva neupravuje údaj o úroku. Zmluva o spotrebiteľskom úvere iba odkazuje na Úverové podmienky (čl. 3), ktoré následne odkazujú na Sadzobník poplatkov (čl. 5).

Tvrdenie žalovaného, že výška úrokovej sadzby a poplatkov bola prístupná nielen v sídle žalovaného, ale i na jeho internetových stránkach a že žalobkyňa mala k tejto informácii prístup, pričom aj svojim podpisom potvrdila, že aj s nimi bola oboznámená, nenahrádza zákonnú požiadavku uvedenia úrokov a poplatkov v zmluve. Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalobkyňa však túto možnosť nemala, keďže výška úroku a poplatkov nie je, tak ako to správne konštatoval prvostupňový súd, uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Preto v prípade nesplnenia povinnosti žalovaného spočívajúcej v konkretizácii úroku z úveru a iných poplatkov, nastáva zo zákona sankcia (§4 ods. 5 ZoSÚ). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa začala čerpať revolvingový úver, preto sa považuje predmetná zmluva o revolvingovom úvere za platnú, ale veriteľ nemôže požadovať úrok, ktorý nebol uvedený v zmluve. S poukazom na ustanovenie § 4 ods. 5 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretie zmluvy o úvere, podľa ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, preto vznikol žalobkyni nárok na zaplatenie plnenia, ktoré žalovaný nadobudol bez právneho dôvodu.“

Aj v prejednávanej veci úverová zmluva (a dokonca ani úverové podmienky) neobsahovali údaj o výške úroku a poplatkov. Samotné konštatovanie v úverových podmienkach, že „výška úroku sa zistí ako

rozdiel súčinnu výšky mesačnej splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru“, ktoré navyše neboli zmluvnými stranami podpísané, prítom nemožno považovať za ich uvedenie v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Prvostupňový súd preto rozhodol správne, keď predmetný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 5 ZSÚ a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi len rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a jeho zaplatenej časti a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods.1 O.s.p., vrátane správneho výroku o trovách konania. Žalobca bol v konaní v prevažnej časti neúspešný a žalovaný si právo na náhradu trov konania neuplatnil.

Úspešnému žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli a tomu zodpovedá aj výrok o nepriznaní trov odvolacieho konania postupom podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.